

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

від _____ № _____
на № _____ від _____

**Кривоколінська сільська рада
Тальнівського району
Черкаської області**

вул. Івана Мазепи, 8а,
с. Криві Коліна, Тальнівський район
Черкаська обл., 20451

*Пропозиції щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Кривоколінської сільської ради Тальнівського району Черкаської області «Про встановлення місцевих податків і зборів на 2018 рік» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом Кривоколінської сільської ради Тальнівського району Черкаської області від 18.05.2017 № 161, і зазначає.

Пунктом 1 проекту рішення передбачається встановити з 1 січня 2018 року на адміністративній території Кривоколінської сільської ради місцеві податки та збори, а саме: податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, транспортний податок, туристичний збір, збір за місця паркування транспортних засобів, єдиний податок, а пунктом 2 – затвердити Положення про відповідні податки і збори згідно з додатками №№ 1-5 до проекту рішення.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії Кривоколінської сільської ради з питань планування, бюджету та фінансів щодо його регуляторного впливу та аналізу регуляторного впливу проекту рішення (далі – АРВ) на відповідність вимогам статей 4 Закону встановлено, що проект рішення потребує

доопрацювання з метою приведення його у відповідність до діючого законодавства, зокрема, з наступних причин.

1. Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Статтею 12 ПКУ визначено повноваження Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, сільських, селищних, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, щодо податків та зборів.

Згідно з підпунктами 12.1.2, 12.1.4 пункту 12.1 цієї статті Верховна Рада України визначає на території України перелік місцевих податків та зборів, установлення яких належить до компетенції сільських, селищних, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, та **положення**, визначені в пунктах 7.1, 7.2 статті 7 цього Кодексу щодо місцевих податків та зборів.

Відповідно до пункту 12.3 цієї ж статті сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів у порядку, визначеному Кодексом.

В свою чергу, вимогами підпункту 12.3.2 цього пункту встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові **елементи**, визначенні статтею 7 Кодексу з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII Кодексу для відповідного місцевого податку чи збору.

Отже, пропонуємо редакційно впорядкувати текст проекту рішення, а саме, пунктом 1 встановити місцеві податки та збори з одночасним визначенням їх обов'язкових елементів, а пункт 2 проекту рішення відповідно виключити.

2. Підпунктом 1.1 пункту 1 проекту рішення передбачається встановити податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки для об'єктів житлової нерухомості та для об'єктів нежитлової нерухомості.

Відповідно до статті 265 ПКУ податок на майно складається з:
податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
транспортного податку;
плати за землю.

Таким чином, підпункт 1.1 пункту 1 проекту рішення (в частині назви податку) потребує редакційного коригування з метою його викладення у відповідності до статті 265 ПКУ.

3. У пункті 5 додатку 1 підпунктами «е» та «є» для об'єктів нежитлової нерухомості (господарських (присадибних) будівель – допоміжних

(нежитлових) приміщень, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо) пропонується встановити різні розміри ставок податку (в тому числі «0» ставку податку) в залежності від використання цих приміщень – у некомерційних або комерційних цілях (у підприємницькій діяльності).

Натомість вимогами підпункту 266.5.1 пункту 266.5 статті 266 ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням, зокрема, сільської ради **залежно від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості** у розмірі, що не перевищує 1,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.

Отже, пропонуємо вказаний пункт 5 привести у відповідність до вимог підпункту 266.5.1 пункту 266.5 статті 266 з врахуванням вимог підпунктів 14.1.129 та 14.1.129¹ пункту 14.1 статті 14 ПКУ, якими визначено розподіл об'єктів за типами нерухомості.

4. У підпункті 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ визначаються об'єкти, що не є об'єктом оподаткування, а саме, до таких об'єктів згідно з підпунктом «и» належать *об'єкти нерухомості, що перебувають у власності релігійних організацій, статуту (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, та використовуються виключно для забезпечення їхньої статутної діяльності*, включаючи ті, в яких здійснюють діяльність засновані такими релігійними організаціями добродійні заклади (притулки, інтернати, лікарні тощо), крім об'єктів нерухомості, в яких здійснюється виробнича та/або господарська діяльність.

Водночас пунктом 6 додатку 1 до проекту рішення передбачається встановити пільгу з податку, що сплачується з *об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності релігійних організацій України, статуту (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями)*.

Враховуючи, що згідно з ПКУ вказана нерухомість не є об'єктом оподаткування за виключенням тих об'єктів, в яких здійснюється виробнича та/або господарська діяльність, пропонуємо привести вказаний пункт до вимог Кодексу, а у разі встановлення пільг – дотримати вимоги підпункту 266.4.2 пункту 266.4 статті 266 ПКУ (з відповідним обґрунтуванням доцільності встановлення пільг, їх розмірів тощо в АРВ).

5. Відповідно до підпункту 293.2.1 пункту 293.2 статті 293 ПКУ фіксована ставка єдиного податку для першої групи платників єдиного податку встановлюється у межах до 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму.

Натомість підпунктом 5.1 пункту 5 додатку 5 до проекту рішення запропоновано розмір ставки для платників єдиного податку 1 групи

встановити у відсотках до розміру мінімальної заробітної плати. Зазначене не узгоджується з вимогами вказаної статті ПКУ та потребує приведення у відповідність.

6. Вимогами пункту 293.2 статті 293 ПКУ встановлено, що фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними та міськими радами для фізичних осіб-підприємців, які здійснюють господарську діяльність, **залежно від виду господарської діяльності**.

Натомість пунктом 5 додатку 5 до проекту рішення передбачено максимально допустимі ПКУ ставки єдиного податку для всіх платників першої та другої групи не залежно від виду господарської діяльності.

Отже, розробником не враховано вимоги ПКУ, а також пропозиції представників малого підприємництва, наведених у розділі I Тесту малого підприємництва АРВ, які пропонували встановлення ставок єдиного податку в розмірі меншому, ніж його максимальна ставка, передбачена ПКУ.

Разом з тим, в АРВ відсутні відповідні розрахунки, які б підтвердили доцільність застосування для платників першої та другої групи єдиного податку максимально допустимих ПКУ ставок.

У зв'язку з наведеним, пропонуємо підпункт 5.1 пункту 5 додатку 5 до проекту рішення викласти з урахуванням вимог пункту 293.2 статті 293 ПКУ та місцевих особливостей ведення підприємницької діяльності в регіоні з одночасним обґрунтуванням в АРВ, врахувавши їх платоспроможності (або надати належне обґрунтування щодо встановлення для всіх категорій платників єдиного податку максимальної ставки податку). Беручи до уваги, що розробка проекту рішення спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету – також в АРВ навести підтверджуючі розрахунки щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи наведене, проект рішення не узгоджуються з вимогами статті 4 Закону, а саме, з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятих альтернатив.

7. Наданий АРВ не повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ розробник обмежився лише словесним описом проблеми. Не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, визначали її масштаб та важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери життя та діяльності, на які проблема має найбільший негативний вплив.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ при наведені значень кількості суб'єктів господарювання у розрізі великих, середніх та малих, які підпадають під дію регулювання, доцільно навести посилання на джерела отримання цих даних.

В свою чергу, у розділі V «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» АРВ розробником не описано механізм дії запропонованого регулювання, зокрема якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

У розділі VI «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» АРВ під час розрахунку Тесту малого підприємництва розробником проведено розрахунок витрат суб'єктів малого підприємництва тільки для платників другої групи єдиного податку при сплаті ними податку у розмірі іншому (15%), ніж запропоновано проектом рішення (20%).

Таким чином, розрахунок витрат суб'єктів господарювання є нікчемним.

Разом з тим, зазначаємо, що розрахунки витрат, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття проекту рішення, повинні здійснюватися окремо до кожного запропонованого проектом виду податку (збору) та їх розміру. Тобто, усі розміри ставок, які регулюються цим проектом рішення необхідно обґрунтувати у відповідному АРВ з відображенням витрат суб'єктів господарювання, на яких справляє вплив зазначене регулювання.

На порушення вимог пункту 10 Методики розділ VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ не містить такого обов'язкового показника результативності регуляторного акту як: розмір коштів і час, що витрачатимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта.

Наведені інші показники результативності регуляторного акту (як обов'язкові, наприклад, кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта, так і додаткові) сформульовано некоректно – показники результативності повинні бути не описовими, а кількісними та вимірювальними.

При цьому, наводяться прогнозні значення показників результативності регуляторного акту у кількісному виразі.

Порушення розробником вимог Методики в частині визначення показників результативності регуляторного акта не дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як передбачено статтею 10 Закону.

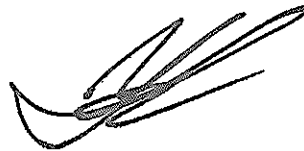
Таким чином, у зв'язку з відсутністю в аналізі регуляторного впливу до проекту рішення усіх необхідних числових даних та розрахунків витрат, зокрема, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття даного проекту регуляторного акту, розробником не доведено відповідність

його принципам державної регуляторної політики, а саме ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи викладене, Державна регуляторна служба України пропонує привести проект рішення Кривоколінської сільської ради Тальнівського району Черкаської області «Про встановлення місцевих податків і зборів на 2018 рік» у відповідність до чинного законодавства з урахуванням вищезазначених зауважень та пропозицій, а АРВ – у відповідність до вимог Методики, з метою всебічного обґрунтування впровадження даного проекту регуляторного акта та відповідності його принципам державної регуляторної політики.

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

Голова Державної регуляторної
служби України

К. М. Ляпіна